

«Llegiu Neutrex»

written by Redacció Unilateral | 28 de juliol de 2017

No fa gaires dies, un amic em feia adonar d'una conseqüència ben vistosa del fracàs escolar: hi ha caixers de supermercats que no saben tornar el canvi. Més ben dit, sí que en saben, perquè la màquina els diu l'import exacte de la devolució. I veus que no compten com comptaven abans, sinó que agafen el canvi mentre van movent els ulls de la pantalleta a la caixa i, al final, et deixen anar la xavalla, els bitllets i el tiquet, tot alhora, a la mà.

Al meu amic, se'm va acudir de dir-li que potser aquests nois no eren mals alumnes en tot, sinó solament en matemàtiques. Però l'altre dia ho vaig veure clar. Al supermercat del meu poble, vaig ensopegar amb un cartellet de promoció... increïble. No em vaig poder estar de retratar-lo i fer-lo córrer per Twitter:

El foment de la lectura arriba als supermercats!
pic.twitter.com/utE85adiVG

– Jordi Badia i Pujol (@jbadia16) [July 17, 2017](#)

Si has treballat en una escola o un institut, aquestes coses no t'estranyen gens. Tanmateix, potser ja trobes una mica més sorprenent que aquest nivell continuï essent tan baix quan hom arriba a la universitat. I ja fa avergonyir quan la sapastreteria s'escampa fins a la Facultat de Filologia. Justament fa tres mesos em va arribar una fotografia que també vaig fer circular a Twitter:

«Tenen l'honor de convidar-li».
Tranquils, no és el @iec. És la Facultat de...
Filologia (@FilologiaUB) pic.twitter.com/MKAeP2egtW

– Jordi Badia i Pujol (@jbadia16) [May 8, 2017](#)

Què hi podem fer? Riure per no plorar, d'acord, però què més?

Fa poques setmanes, en una breu discussió a Twitter sobre els diacrítics, el diputat Germà Bel m'insistia del dret i del revés que la comprensió lectora és un problema seriós. Tenia tota la raó.

Llegir, escriure, concentrar-se, entendre... Tot va lligat. Avançar en aquest terreny és bàsic. No serem un país normal fins que l'índex de fracàs escolar no sigui raonable. I no aconseguirem de fer-lo baixar fins que no trobem la manera de millorar la capacitat dels nostres alumnes d'entendre els texts.

Pensem-hi bé, ara que tenim a tocar el nou país, perquè això requereix un compromís polític. S'hi haurien d'implicar també pedagogs, mestres i professors de tots els nivells d'ensenyament... I pares, i pares, i pares!

Pensant en això, se m'ha acudit una idea. Hi ha un terreny on la comprensió lectora té unes dificultats afegides, perquè el lector hi troba murs inesperats. Em refereixo a la poesia. Penso que aprendre a entendre un poema és una bona manera de *prendre consciència* del text. Personalment, crec que la poesia és una font de felicitat i, doncs, que ensenyar a llegir poemes és ajudar a ésser feliç. M'agradaria saber-ho fer. Ben aviat us en diré coses.

Mentrestant, us torno a recomanar dos llibres interessants que parlen d'esquitllada d'aquest problema: [Escoles a la frontera](#), de Carme Junyent, i [Contra les aules](#), de Tomàs Llopis. I, és clar, no em cansaré de divulgar la fantàstica experiència de foment de la lectura de l'IES Quercus de Sant Joan de Vilatorrada, que vaig explicar fa temps en [aquest article](#).